

ปัญหาการฟ้องคดีภาษีอากรตามมาตรา 7(1) และมาตรา 8

แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528¹

ขวัญชนก ปะนะรัตน์²

จากการศึกษาการจัดเก็บภาษีอากรของประเทศไทย ในปัจจุบันยังมีข้อพิพาทและข้อโต้แย้งในทางภาษีอากรเกิดขึ้นจำนวนมาก เป็นเหตุให้จำเป็นต้องมีการใช้สิทธิทางศาลเพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อมีคดีพิพาทในทางภาษีอากรเกิดขึ้น การนำข้อพิพาททางภาษีอากรขึ้นสู่การพิจารณาของศาลภาษีอากรต้องพิจารณา หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร นั้นๆ บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร ซึ่งได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 7 และ 8 จำกัดอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรไว้ โดยเฉพาะคดีภาษีอากรที่เกี่ยวกับคดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 7 (1) ซึ่งคดีประเภทนี้เป็นกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเป็นโจทก์ ยื่นฟ้องเจ้าพนักงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเป็นจำเลย โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรไม่เห็นด้วยกับการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามกฎหมาย โดยการฟ้องคดีภาษีอากรดังกล่าวต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในมาตรา 8 ซึ่งมาตรา 8 บัญญัติว่า “คดีตามมาตรา 7 (1) ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว” ดังนั้น การฟ้องคดีภาษีอากรตามมาตรา 8 ผู้ถูกประเมินจะยื่นฟ้องคดีภาษีอากรในเรื่องนั้นได้ ต่อเมื่อได้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัย ไว้ตามที่กฎหมายภาษีอากรที่ถูกประเมินนั้นกำหนดไว้ และต้องรอให้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์ นั้นเสร็จสิ้นเสียก่อนจึงจะนำคดีมาฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่องปัญหาการฟ้องคดีภาษีอากรตามมาตรา 7(1) และมาตรา แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ ตันตาสว่าง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ จุฑามาศ นิสารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ปภาศรี บัวสวรรค์

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาห้าปีที่ผ่านมากลับมีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรหลายฉบับคือ พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 บัญญัติหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการฟ้องคดีภาษีอากรขึ้นใหม่ ในคดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในประเด็นที่ว่า หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งแตกต่างไปจากมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า การฟ้องคดีภาษีอากรตามมาตรา 7 และมาตรา 8 ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 ผู้ใช้กฎหมายเกิดความสับสนในการใช้กฎหมายซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาในประเด็นปัญหากรณีขัดกับหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 มาตรา 8 ที่ว่าเมื่อได้มีการวินิจฉัยชี้ขาด คำคัดค้านหรืออุทธรณ์นั้นโดยเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมาย เสร็จสิ้นแล้ว จึงนำคดีภาษีอากรมาฟ้องได้ เนื่องจากเดิมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรพ.ศ. 2528 มาตรา 8 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการฟ้องคดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายไว้เป็นแนวเดียวกันในทุกประเภทคดีภาษีอากรว่า เมื่อได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นโดยเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเสร็จสิ้นแล้ว จึงจะนำคดีภาษีอากรมาฟ้องได้และถือเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการฟ้องคดีภาษีอากรทุกประเภท อีกทั้งคำพิพากษาศาลฎีกาก็ได้วางแนวบรรทัดฐานไว้เช่นเดียวกันอีกด้วย แต่กลับมีกฎหมายที่ตราขึ้นใหม่ทั้ง 4 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 บัญญัติหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ให้แตกต่างจากมาตรา 8 โดยกำหนดให้นำคดีภาษีอากรมาฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้ โดยไม่ต้องรอให้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นรอผลการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อมีคดีที่เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก ภาษีที่ดินสรรพสามิต ภาษีศุลกากร และภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลภาษีอากร ยากในการตีความว่าจะปฏิบัติตามกฎหมายฉบับใด

ประเด็นปัญหาที่สองความแตกต่างกันของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการ ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพ.ศ. 2562 จากการที่พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 แม้จะมีหลักการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการฟ้องคดีที่ว่าหากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้

อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้ โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไว้ในทำนองเดียวกัน แต่เนื่องจากกฎหมายทั้ง 4 ฉบับ มีการบัญญัติขึ้นต่างเวลาที่กัน จึงทำให้รายละเอียดของหลักการดังกล่าวบางประการแตกต่างกัน ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กฎหมายเกิดความไม่เป็นเอกภาพทำให้ผู้ใช้กฎหมายเกิดความสับสน

ประเด็นปัญหาที่สามเกี่ยวกับระยะเวลาที่เริ่มต้นบังคับใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ว่าหากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายทั้ง 4 ฉบับ เดิมก่อนที่จะมีการบัญญัติกฎหมายทั้ง 4 ฉบับ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการฟ้องคดีภาษีอากรทุกประเภทต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2558 มาตรา 8 ที่กำหนดว่า เมื่อได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นโดยเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเสร็จสิ้นแล้วจึงจะนำคดีภาษีอากรมาฟ้องได้ แต่เมื่อมีการบัญญัติกฎหมายทั้ง 4 ฉบับ คือพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพ.ศ. 2562 ทำให้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการฟ้องคดีภาษีอากรเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าวเปลี่ยนไปเป็นว่า หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ปรากฏว่าในส่วนนี้กฎหมายบางฉบับไม่ได้กำหนดบทเฉพาะกาลไว้ ทำให้เกิดปัญหาในช่วงการเปลี่ยนผ่านของการใช้กฎหมายจากกฎหมายเดิมไปสู่กฎหมายใหม่

ประเด็นปัญหาที่สี่กรณีนำเข้าสินค้าและถูกประเมินภาษีอากรหลายประเภทพร้อมกันแต่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการฟ้องคดีภาษีอากรแต่ละประเภทแตกต่างกัน กรณีการนำเข้าสินค้ามักจะต้องเสียภาษีอากรในการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศหลายประเภท เช่น การนำเข้าสินค้าทั่วไปจะต้องเสียอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม และเมื่อถูกประเมินภาษีอากรก็มักจะถูกประเมินภาษีอากรหลายประเภทในการแจ้งการประเมินคราวเดียวกัน แต่เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรถูกประเมินอากรแล้วไม่เห็นด้วยกับการประเมินเดิมก็ใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการฟ้องคดีภาษีอากรตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2558 มาตรา 8 ที่ว่า เมื่อได้มีการอุทธรณ์การประเมินแล้วไม่ว่า เป็นการอุทธรณ์การประเมินภาษีอากรประเภทใดก็ต้องรอให้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในภาษีอากรประเภทนั้นก่อนจึงจะนำคดีมาฟ้องต่อศาลได้ แต่เมื่อพระราชบัญญัติศุลกากรบัญญัติ พ.ศ.2560 ได้บัญญัติขึ้นใหม่ โดยได้กำหนดให้ฟ้องคดีภาษีอากรได้โดยไม่ต้องรอผลการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งในส่วนอากรขาเข้าสามารถใช้หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติภาษีศุลกากรได้ ในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นยังเป็นปัญหาเนื่องจากไม่สามารถนำคดีมาฟ้องได้เลยโดยไม่ต้องรอให้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นก่อน

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการฟ้องคดีภาษีอากรตามมาตรา 7(1) และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 ผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะ คือ

1. ปัญหากรณีขัดกับหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 มาตรา 8 ที่ว่าเมื่อได้มีการวินิจฉัยชี้ขาด คำคัดค้านหรืออุทธรณ์นั้น โดยเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมาย เสร็จสิ้นแล้ว จึงนำคดีภาษีอากรมาฟ้องได้

จากเดิม

มาตรา 8 คดีตามมาตรา 7 (1) ในกรณีที่ถูกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์ คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น

มาตรา 8 วรรคหนึ่ง “คดีตามมาตรา 7 (1) ในกรณีที่ถูกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการพิจารณาชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว เว้นแต่กรณีไม่มีการพิจารณาชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน ให้มีสิทธินำคดีไปฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา 8 วรรคสอง “ในกรณีที่มีการนำคดีไปฟ้องต่อศาลโดยไม่รอฟังผลการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการยกคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้น”

2. ปัญหาความแตกต่างกันของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการ ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติสุรกากร พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562

2.1 พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558

จากเดิม

มาตรา 26 วรรคสาม คณะกรรมการอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ระยะเวลาดังกล่าวอธิบดีจะอนุมัติให้ขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินเก้าสิบวันเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น

มาตรา 26 วรรคสาม คณะกรรมการอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ และในกรณีที่มีการนำคดีไปฟ้องต่อศาลโดยไม่

รอฟังผลการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้น

2.2 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

จากเดิม

มาตรา 99 วรรคหนึ่ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วนระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น

มาตรา 99 วรรคหนึ่ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วนเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

2.3 พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562

จากเดิม

มาตรา 81 วรรคสี่ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีแต่ต้องยื่นฟ้องต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น

มาตรา 81 วรรคสี่ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี และเมื่อนำคดีไปฟ้องต่อศาลแล้วให้เจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้น

3. ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาที่เริ่มต้นบังคับใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ว่าหากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายทั้ง 4 ฉบับ

3.1 พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558

บัญญัติมาตรา 39 ว่าการยื่นคำคัดค้านการประเมินภาษีและการยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

3.2 พระราชบัญญัติสุทธการ พ.ศ. 2560

บัญญัติมาตรา 263 ว่าการยื่นคำคัดค้านการประเมินภาษีและการยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติสุทธการ พ.ศ. 2560 ที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

3.3 พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562

บัญญัติมาตรา 99 ว่าการยื่นคำคัดค้านการประเมินภาษีและการยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

4. ปัญหากรณีนำเข้าสินค้าและถูกประเมินภาษีอากรหลายประเภทพร้อมกันแต่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการฟ้องคดีภาษีอากรแต่ละประเภทแตกต่างกัน

จากเดิม

มาตรา 8 คดีตามมาตรา 7 (1) ในกรณีที่ถูกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น

มาตรา 8 วรรคหนึ่ง ว่าคดีตามมาตรา 7 (1) ในกรณีที่ถูกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้นและได้มีการพิจารณาชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว เว้นแต่กรณีไม่มีการพิจารณาชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน ให้มีสิทธินำคดีไปฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณา

มาตรา 8 วรรคสอง ว่าในกรณีที่มีการนำคดีไปฟ้องต่อศาลโดยไม่รอฟังผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการยกคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้น

เอกสารอ้างอิง

วิวัฒน์ ว่องวิวัฒน์ไวยะ, ปัญหาการฟ้องคดีภาษีอากรตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธี

พิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528. นิตยสารศาลพาห, กันยายน-ธันวาคม 2564.

จุฑาสินี สืบพิเศษ, กระบวนการระงับข้อพิพาททางภาษีอากรในส่วนของฝ่ายปกครองเปรียบเทียบระหว่าง

กรมสรรพากร กรมศุลกากรและกรมสรรพสามิต. วิทยานิพนธ์ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2559.